

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 — „
 Negyedévre . . . 1 — 50 „
 Egy hóra . . . 1 — 50 „
 Egyenlő szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nadosy-fele ház)
 hová az előfizetések és a lap
 ártéküldésére vonatkozó irizo-
 lások intézendők.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adának.
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 sében.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (Fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (Fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadtnak.

A honvédség magyar szelleme.

(H.) Egyik multkori vezércikkünkben a közös hadsereg idegen szelleméről és nyelvéről szólva megérintettük azt is, hogy a magyar kir. honvédség is innen-onnan kezd átközösödni s hovatovább nemcsak szervezetével, de szellemével is beleolvad a közös hadsereg szervezetébe és szellemebe, mint a hogy ma is már úgy állnak a a dolgok, hogy a honvédséget a közös hadsereg kiegészítő részének tekintik.

E néhány őszinte szavunk nem maradt viszhang nélkül s bár nem nyilvánosan, hanem csak úgy magánbeszélgetés közben, az itteni honvédtisztikar egyes tagjai megtették rá észrevételeiket, melyekből kiérzett, hogy e megjegyzésünket zokon veszik. El voltunk készülve erre, de arra nem, hogy félre is magyarázzák szavunkat. Az eshetőség azonban — mint utólag magunk is beláttuk — meg volt rá, hogy balumagyarázzák futólag odavetett néhány szavunkat; mert más lévén a főmotívum, a melyből a cikk kiindult, e néhány mellékes sort nem állhatott érdekünkben bővebb kommentárral kísélni s megmagyarázni, hogy mire céloznak azok.

Az a néhány sor pedig, melyet a honvédség átközösödésére célozva pusztán mellékes argumentumképen odavetettük, nem olyan erős akart lenni, mint a milyennek így valóban látszik; sőt éppen csak a látszólagosság föltüntetését célozta, hogy tudni illik a honvédség és

tisztikar, melyet a hadügyet intéző faktorok már-már beleolvasztának, ugyanazonossá tesznek a közös hadsereggel, maga is áthajolni látszik amahoz s el-elajátit egyes vonásokat amattól, mi által az őseredeti szellem ezen az oldalon, melyen a magyar korona és a hármás halom címere alatt a magyar honvédséget megállapították, veszít eredetiségéből s nem csodálható aztán, hogy a magyar nemzet, mely rajongó lelkesedéssel csüngött az ő magyar honvédségén, ilyen körülmények között, talán túlzottan is, bizonyos féltékenységgel nézi ezt az áthasonulást s e féltésének talán túlzott hangon is ad kifejezést s már úgy tekinti honvédséget, mintha teljesen beleolvadt volna szellemével a közös hadseregbe s csak a nyelvet tartotta meg, a mennyiben azt még meghagyták neki.

A dolog valójában nem ilyen sötét; de hogy a sötétből van valami benne, az onnan is kiválglik, hogy több más oldalról is — velünk majdnem egyidőben — hallottunk hasonló hangokat. Egy fővárosi napilap a napokban a honvédségről cikkezve fölhozza, mintegy szemrehányásként, hogy a honvéd-tisztikar — akármilyen okból — szereti a közös hadsereg tisztikarának manirjait, jargonját, beszédmódját, németségét utánozni. „Talán inkább katonának érzi magát ezzel — mondja ugyanaz a lap — mint e nélkül; vagy azt véli: többnek, katonásabbnak tartják mások. Ez elsőbbsen is tévedés, másodsor pedig éppen azt a hatalmas kapcsot alkalmas meglazítani, a mely a honvédséget szoro-

sabban fűzi a nemzet becsvágyához és szeretetéhez.”

Igy szólnak pedig szélteben ez országban — ez valón alapszik. Ez az, a mi a magyar nemzet feltését fölébreszti; ezaz, a mi arra a kissé túlzó, de alapjában nem éppen indokolatlan fölajdulásra megadja az alkalmat, hogy „a magyar honvédség már nem is magyar!”

Mi is — amaz említett cikkünkben — bár rejtett értelemben, kimagyarázatlanul, erre a körülményre céloztunk egész őszinteséggel, a nélkül azonban, hogy rosszakarattal ama túlzásra gondoltunk volna, hogy a honvédségünket már teljesen elvesztettük. Sőt e mostani magyarázatunkat igazolják is ama cikkünk végső sorai, melyekben határozottan kifejeztük, hogy a honvédségben a nyelv egészen s a szellem pedig egy részében magyar. Ezt az „egy részét” is azért kellett bele szúrunk, mert ezzel a honvédtisztikarba a a közösből áthelyezett tagokra céloztunk.

Igen, a honvédségben a szellem és nyelv magyar — eddig, de félo, hogy ezután is olyan lesz-e. Mert ez az előbb említett körülmény, hogy tudni illik a honvédtisztikar szereti magát a közös hadsereg tisztjeinek képzelné, elsajátítván annak csupán hibáit — igen veszedelmes körülmény, melytől csak egy lépés kell ahhoz, hogy a képzelődés valóvá váljék s a magyar honvédség tisztikara idegen legyen a magyar nemzetre nézve.

A közös hadsereggel való érintkezés hasznos mind arra, mind a honvédségre,

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

A földi erkölcsről.

Nem a végtelen mennyekből, hanem e véges földről jönnek szavaim tihozzatok. A mily igaz az, hogy éltek, éreztek és gondolkodtak és tetteiket e föld véges birodalmához vannak kötve, oly igazak szavaim — igazak, és a meddig e földgolyó élete idejének kezdeti és végei nyúlnak — örökkévalók.

Jertek hozzám, vegyétek tanításomat, éljetelek és cselekedjetelek a szerint és tiétek lesz az erő, a hatalom és dicsőség az idők végeig.

Szánalomra méltó lény az ember, a ki tetteiben kénytelen a mondva csinált lelkiismeretre hallgatni — és nem önnönmagának belső sugallatára; de a szánalomra még méltóbb az embereknek ama szövetsége, a melyet a mondva csinált lelkiismeretek kötelei fűznek össze. Mert olyanok ezek, mint a rab kízó bilincse, a mely alatt annak viselője előbb-utóbb elaszik, megtörik, elpusztul. Szabad egyéni érzés, szabad gondolat, szabad hit, szabad meggyőződés — mindenik párosulva a lelkiismeret édes gyönyörével — legyen jutalmunk ama küzdelmekért,

a melyeket mindennap saját magunkért, családunkért, honunkért és a társadalomért el kell szenvednünk.

Mi a lelkiismeret? Semmi más, mint a végcél elérésének boldogító érzete, jöttévi ir kűzdelmeink okozta sebeinkre, egyedüli üdvünk e földön. A boldogságok boldogsága, boldogító tettekre sarkaló érzés, a jövő élet megvalóója.

Honnan e hatalom bennünk? Ezt kérdeve, kérdezhetjük azt is, honnan a rózsának üdítő illata? honnan a madárnak boldogító szerelme? a csalogány dalának banatos hangja?

Sokan vannak ma mar, a kik semmiben sem bíznak, a mit a lelkiismeret bennük érőnek, hataloanakk tünnet föl; a közérdeknek, a közös céloknak elvét teljesen hátterbe szorítják saját egyéni érdekeik mögé. Tavol állanak ezek annak tudásától, mire való az önzés, mire az önzetlenség. Összezavarják e kettőnek célját, e kettőnek jogosult körét. Mert mindig igaz marad: A ki mást megcsal, önnönmagát, családját, törzset csalja meg, a ki magát csalja, megrovíditja a közérdeket is. Nem a túlvilágon, hanem itt kell bünhödnünk bűneinkért; nem a bíró hatalma az, a mely sujt, hanem a természet kérlelhetetlen következettsége, a mely belűk oltja a lelkiismeret hő érzetét.

E lelkiismeret bennünk semmi más, mint egy titokzatos sejtlem bűneink szomoró következményeinek, erényeink édes jutalmának bekövetkezése iránt. E sejtlem a természet évezredek műhelyének terméke. Az önzők megvetik a nagyobb hatalmat, a melyet a közérdek istápolásából egyénileg is nyerhetnek a csekély egyéni jutalom elérhetésének reményében; de nem gondolják meg, hogy ama nagyobb hatalmat maguk ellen fordítják, vagy, ha van anyai erejük, ezt talán tartani maguktól, e voltartással egyszerű megsemmisítik azt és ez által megnyomorítják a társadalmat, megnyomorítják önmagukat.

Jaj annak a társadalomnak, a melynek nincs erzéke az özés és önzetlenség jogosult köreinek megkülönböztetésében; mely nem védi a jogosult önzést az állóztatás ellen; az egyéni jogot a meghamisított közjogok ellen és nem védi az önzetlenséget a hitvány özés ellen; az önfölaldozást, egyéni gyengeséget a csalás és kiaknázás ellen. Nemcsak hogy ki fog zsákmányoltani az ily társadalom külső ellenséges elemek által, hanem mihamarább megemészti önnönmagát, mint a vak örtlít, mely dől rohamában, míg saját végenységét elő nem idézi.

Egy erő mozgatja e mindent átölő természetet, s ez erő az élet és az ebben rejlt

mert kölcsönösen hatnak egymásra, a két testület közli egymással mindazt, a mi erejét kiteszi a másikat gyarapítja; csakhogy ez érintkezés a hasznosság határát ne lépje túl, ne segítse elő ép e hasznosság ellenkezőjének, a hibáknak átszivárgását, a mi pedig a jelen esetben a látszat szerint, — s ezt hangsúlyozzuk — meg van.

A honvédtisztokra életérdek, hogy magyarságát szempótlentlenül megőrizze s azt a legénység soráiban is, minden tőle telhető eszközzel elősegítse. S ha a honvédtisztok a magyarságát nem veszítette el, sőt olyan föltevések ellen, melyek az ő magyarságát kétségbe vonják, zúgóldik is, mint ezt — kijelentettük: bár komoly ok nélkül s inkább csak felleértésben — mint multkor cikkkünkkel szemben is tették: — ezt csak örvendetes jelenségként konstatáljuk.

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap“ és a „Pécsi Figyelő“ egyesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhetünk, előfizetőink, hogy ezen egyesülés által oly lapot kapnak, melylyel tartalomra, jól értesültségre, megbízhatóságra és olcsóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyt.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat előfizetésükkel továbbra is pártolni sziveskedjenek s a mennyire lehet, azt körükben ajánlják és terjesztik.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre . . . 3 ft —
negyed évre . . . 1 „ 50 kr.
egy órára . . . „ 50 kr.

Tisztelettel

a „Pécsi Figyelő“
„Pécsi Hírlap“
kiadóhivatala.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközöséget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasói-lapunknak vagy sem — tisztelettel főkérjük, a gabona állásáról, a termésre való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hétről hétre sziveskedjenek lapunkat érte-

síteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szerezhetnek vidéki gazdáink a más környékeken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk nem kell. Tudósításokat levelben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő“

szervezősége.

— (Városi közgyűlés.) Pecs szab. kir. város törvényhatósága estörtökön délelőtti rendes közgyűlést tartott, melyen a főispán elöljártsága miatt Aidingger János kir. tanácsos polgármester előlélt, ki a gyűlés megnyitása után a főispán abbeli értesítését jelentette be a gyűlésen látogatott közgyűlésnek, hogy Herbert János I. aljegyzőt tiszteletbeli városi tanácsossá nevezte ki, mit a bizottsági tagok éljenzessel fogadtak. Herbert nyomban le is tette a hivatalos esküt. A közgyűlés 28 ügyet tárgyalta le, egyet pedig, mely már másodszer lön tárgyalásra került: a város tulajdonát kepező tettei közbánya rendes üzemét akadályozó magán szőlőterületek megvételéről szóló tanácsai előterjesztést, mivel az ez ügyben hozandó határozathoz a bizottsági tagok kéllő száma nem volt meg, a következő gyűlésre halasztották, a mikor is tekintet nélkül az egybegyűléndők számára a gyűlés dönteni fog az ügy fölött. A többi pontok tárgyalásáról szóló beszámolókat alább közöljük.

— (A kir. tábla épülete.) A közgyűlés tudomásul vette az igazságügyminiszternek a kir. tábla elhelyezéséről szóló rendeletét, melyet mult számunkban mi is ismertetünk s az építést Schlauch pécsi építésre bízta, a ki 57,666 ft 42 krnyi költséggel a volt Öertzenauer táblai miniszter rendeleté szerint át fogja alakítani. A berendezés 12 ezer forintba fog kerülni. Ez összeget a törzstőkéből előlegezik s a visszafizetésre nézve a tanács a munkálatok befejezésekor fog javaslatot tenni a közgyűlésnek. A munkálatokat már a jövő heten megkezdik. Ez ügygyel kapcsolatosan a polgármester bejelentette azt is, hogy a belvárosi léányiskola számára a bazar-épületben szemelt ki helyet — 1000 ft évi bérszeggert — bizonytalan időre.

— (Papszentelés.) Az apáczák templomában kedden es szerdán az alsóbb rendeket, estörtökön pedig az aidozari rendet osztá ki megéys püspökünk a seminarium végzett növendékeinek nagyszámú néző jelenlétében. A felszentelés alatt álló papnövendékek neveit már mult számunkban hoztuk.

— (László napja a vármegyén.)

A vármegye központi tisztiakara tegnap, penteken, tisztelegéssel ünnepelte meg László napját.

testületileg tisztelegvén Szily Lászlónál, Baranyavármegye közszeretét s köztisztületében álló aispánjánál. Először a közigazgatási tisztviselők jelentek meg az aispánnál, élőkük Benyovszky Manó első aljegyzővel, ki a hivatalos ügyben távol levő főjegyzőt helyettesítette. Megemlékezve Szilynek a múltban szerzett érdemeiről, jelen hivatalos működésére tért át s rövid fel évi ténykedésének a tereit említve föl, melyek a vármegye fölviragztatására biztosítékul szolgálnak a jövőre nézve, tartós egészséget, testi és szellemi épiséget, hosszú életet kívánt a derék férfianak. Szily megköszönte a nem várt megtisztelést, buzgalomra, munkára serkentette a tisztelő tisztikart, mert csak egyesült erővel lehet célt érni. Aztan mindegyikkel kezet fogott. A közigazgatási tisztviselők után az arvaszék tisztelőit Sey László elnök vezetésé alatt. Az ügyesség elmozdított Németh Ignác tiszti főügyész tolmácsolta. Az aispánnál történt ünnepélyt az arvaszéki tisztviselők tisztelegése előzte meg, kik szeretett elnököket, Sey László t. üdvözölték.

— (Kártérítés az új katonakórházért.)

Annak idején, mikor a katonai kinestar az új katonai kórház fejében a régi kórház-épületet átadta a városnak, mi megpendítettük azt az indítványt, hogy a város, mely ezért a katonai bizottság által is rossz karban levőnek elismert viskőert oly minden tekintetben kifogastalan új épületet adott, közteljen a katonai kinestartól kárpótlást. Mert az már csak megis ildomtalanság lenne a katonai kinestartól, hogy a városnak oly roppant áldozatért egy majdnem érték nélküli romot adjon esérébe, mikor a város pusztán a közegészség érdekében a város kéllő közepéből egy miazma-fészek, egy óta nem való piszkos épületet kívánt eltávolítani. Az ilyen esere után a katonai kinestar — a városnak áldozatkésziségeért tett obligat bókok mellett — szépen a markába nevet. A közgyűlésen Aidingger polgármester is hasonlóan gondolkozott, mikor azt indítványozta, hogy a régi kórház-épületet ne vegyék le egészen a napirendről, hanem a közgyűlés bízta meg a tanácsot, hogy az értékkülönbözött előintéve, a közös hadügyminiszteriummal kérje annak a méltányosság tekintetéből való megtérítését, mert a katonai kinestartól nem lehet föltenni azt az igazságtalanságot, hogy a közzőért folyton annyi áldozatot hozó város rovására gazdagodik. A közgyűlés általános helyeslés között fogadta el a polgármester indítványát.

— (Az utolsó napok a szinkörben.)

A lefolyt het második felében Pinter Imre jutalomestéje volt a legnevezetesebb esemény a szinkörben. Pinter, ez a jó hangú baritonista egyik kiváló ereje szintarsulatunknak s a szerdán lefolyt jutalomjátékán, mely alkalommal „Nánán“ban Józsi szerepét játszta, a szép számu közönség meg óvazikban részesítette a jutalmat jól megérdemelt színészt. Tegnap a

küzdelem magáért az életért. Életért küzdünk, életért veszünk. És a küzdelem veszteség és a veszteség küzdelem; mindkettő édessé válik a fejlődő lelkiismeret parazsitjében.

Küzdj végezéledért: létedért és lelkiismereted fokról-fokra megadja küzdelmeid édes jutalmát s örömet, ezéllj. Végezéledet nem érted el, nem is fogod itt elérni soha, mégis élsz, érzed, boldog vagy lelkiismereted által; és ez édes boldogság, egyedüli cézled e földön, elkísér véges-vegig — elkísér az örökkévalóság édes szendergésébe is, oda, a honnan nincs többé fölébredés, a hol nincs többé küzdelem a szamodra!

Schmidt János.

Adó.

— Ehun — mondja Halbőr Főregtet János s leteszi a kicsi asztal márványlapjára a könyvet.

Hogy micsoda könyvet? Bizonyosan ismerik önök is. Az a híres könyv ez, az a bizonyos az a könyvecske, a mit takaró gyauant használt lord Kefenyél, mikor az alsótányakon utazott.

Persze a hogy a könyv le van téve, nem nyúlnak miudjárt utána. A türelmes adóhivatalnok hetipiac napján tele van dologgal s mint egy csudalatos perpetuum mobile turkál az adókönyvek között.

De hat van az ott mar halomszámra. A négy retbe hajló széles papírvék, a minek külső borítékán meglátjuk, hogy ott hordozza a tulajdonos örökké a szive alatt, a belső zsebben. (Ámbátor eddig nem írtak arról, hogy amulettnek jó volna az adókönyv.)

Nos, hat a dolog vége az, hogy a könyv ott marad az asztalon s Főregtet János zsebbe mélyesztett kézzel áll a ketrecz előtt.

Már sokan fizettek. Szélpalek, Szivarék, meg a vén Leve Imre.

János türelmét veszve, — előbbre teszi az egyik lábát, a tekintely kedvéért meglóbalja magát egy kicsit s rekedtes hangon szól:

— Az enyim nem kő?

Persze Halbőr Főregtet János szava, a mi odakiut a madarasztói tanyaházak között öröküm, itt „nem jár.“ Nem adódik a kérdésre válasz, Főregtet János a csipőjére teszi az egyik kezét, indígnalt alást vesz s malatt fölülja barna homlokáról a kalapot, mérgesen, hangos szóval mondja:

— Nem lehet érteni ezt a dolgot. . .

Többen a szomszédból, — Kotogányék, Rózsáék, Tandariék is, ranéznek Janosra, mert az egészen rendes sojja a v'lagnak, hogy arra ranéznek, a ki lármez.

— Begyftn az embőr, hogy fizessön — mondja János magyarázólag. — Itt a pénz, de nem köll az uraknak. . .

De éppen ebben a pillanatban — van ez így a regényekben is — a ketrecz mögöl vékony hang sivit ki:

— Halbőr Főregtet János!

János odatekint, aztan csizmájára néz s komolyan mondja:

— Itt van.

Két lépést tesz ezután, két határozott lépést, a mik óvadiszik őt teljesen a kis asztal elé. Abhoz ő bizonyos tanyai monchalance-szal támaszkodik s lenézőleg pillant be az urra, a ki egy görbe tollat tartat nagylevelű fölhasok lapjai között.

Az úr előveszi az adókönyvecsket.

— Kifizeti az egészet?

János előrehajol.

— Már hogy az egészet?

— No igen, a mi hogy még tartozas — mondja az úr.

Főregtet a katonai marsnak néhány taktsutát veri ki az asztalon. Kinyitja a fölökabatot, az alsó fölölöt, szétlebbenti az ezukkol s három gombját kiakasztva a mellénynek, a tarcsát veszi elő, a tarcsát, a miből megint egy

„Köpe” operette adatott, melyről jövő számban fogunk bővebben megemlékezni s ma is ez az ujdonság kerül színre. Holnap a „Szegény Jonathán” hétfőn Szigethy Lujza jutalmára „Rip van Vinkle” kedden pedig „A fenegyerekek” („Giegerik”) a fővárosi színházban ép ez ideig szerit kedvelt ujdonság kerül színre. S ezzel az idei saison véget ér s ha a társulat talán még szerdán is tartatja előadást, úgy valószínűleg a „Szegény Jonathán” fog színre kerülni.

— (A „Pécsi Dalárda”) holnapután, vasárnap, az üszögi erdőben tartja meg sokat halasztott majálisát, ha csak a jó idő ismét rosra nem fordul.

— (A belügyminiszter rendelete a közegészségügy érdekében.) Szapary Gyula gróf miniszterének, mint belügyminiszter a következő rendeletet intézte valamennyi törvényhatósághoz: „A melegebb évszak közeledtével szükségesnek látom a hatóságok éber figyelmét föl hívni mindarra, a mi az általános köztisztaság körül fölmerülhető mulasztások folytán a közegészségre ártalmasa valhatnak, valamint arra, a mi a közegészség megóvására elkerülhetlen szükséges. Bár a törvényhatóságok ügybizalmáról fölteszem, hogy a már több ízben, legutóbb a múlt év július hó 26-án 361. sz. a. kiadott körrendeletben foglaltak kellőleg fogognak fogyanosítani, mindamellett jónak látom a törvényhatóságot újból is föl hívni arra, hogy az 1888. évben 44.675. sz. alatt kiadott itteni rendeletben foglaltakat pontosan és lelkiismeretesen végrehajtsa s azoknak ellenőrzését a legszigoribban eszközöltse. Különös figyelem fordítandó a levegő és talaj tisztaságának megóvására s a fertőző anyagok eltávolítására, valamint a fertőzőtelenségre. Nagy fontosságu tényezőzt képez továbbá az egészséges fűntartására annyira nélkülözhetlen ivóvíz tisztaságának megóvása, a közkutak kímisztítása, az élelmi szerekre, élvezeti czikkerekre és italokra közegészségi szempontokból való fölügyelet, a gytlmőleseres és az élelmi szerek gyorsabb rothadása következtében a piaci rendőség fokozottabb szigorral való kezelése, továbbá a vagóhidak és azok környékének, valamint a vendéglők, kocsmák és azok udvarainak tolytonosan való tisztántartása, mindennemű szerves anyagokat tartalmazó hulladékok, szenny elhárítása és a hulladékok által befertőztetett helyeknek naponként való fertőztelenítése. Ezenlőgva szigorúan utasítom a törvényhatóságot arra, hogy a mennyiben eddig nem történt volna meg, a most jelzett irányban a legerélyesebben intézkedjék. Elváróm, hogy a fentiek folytán szükséges intézkedéseket a legszélesebb körben és a legnagyobb eréllyel fogja fogyanosítani és mindazt megszűnteti, a mi a közegészségre a legesékélyebb ártalmat is előidézhetné; valamint, hogy erélyesen fog intézkedni az iránt, hogy rendelkezéseinek pontosan és lelkiismeretesen való végrehajtása tolyton ellenőrzésesek.

Végül föl hívom a törvényhatóságot, hogy az e részben tett intézkedésekről — sürgetést sem várva be — tüzetes jelentést terjeszsen föl.”

— (Nyugalomba vonult városi tisztviselők.) A f. hó 26-án tartott közgyűlésen Dévényi Ivan volt városi főpénztárnok évi 896 frttal, Knezevits Ignác eszelőhivatali kezelő 396 frttal, Amtmann Károly városi irnok 552 frttal nyugdíjaztatott. Ezenkívül a közgyűlés Majorossy Janos volt közegési bírónak évi 600 frt kegydíjat, Beretvas Sándor másodmérnöknek pedig 1200 frt végkielégítést szavazott meg.

— (Somogyi színházgatónak szubvencziója.) A város közönsége színtársulatunk igazgatójának ez évre 400 frtnyi segélyt szavazott meg.

— (A hóhegyi sziklák értékesítése) képezte Pácesk Károly helybeli kőfaragó ajánlatának tárgyát, mely a közgyűlés által tárgyalatottis, csakhogy a képviselő-testület több tagjának az egyszer észbe juttott, hogy mégsem lesz valami szép dolog, ha a Haviboldogasszony hegyének északi oldalán fekvő keresztje alatt lebontatni engedik azt a természetes sziklafalat, melynek tetején nem egy kiránduló gyönyörködik a természet szépségeiben s mely maga is impozans díszült szolgát a Tettyét körülvevő emelkedéseknek. Mások meg azt nem találták a hóhegyi kápolnát látogató közönségre lélekemelőnek, hogy őket ott végzett ájtatosságai közben dinamit-robbantásokkal szórakoztassák. A közgyűlés hangulata ily okokból általában ellene volt a kőfaragó új ajánlatának s az emített helyen nyitandó kőánya hasznóbérlete iránt való ajánlatat elvetette.

— (A pécsi polgári czéllövészegylet) ma — június 28-án — est 8 órakor a pécsi polgári kaszinó helyiségében közgyűlést tart.

— (A finác nem szalutál.) Sok sűrűdés volt mindég is a hadsereg és a pénzügyorség között a szalutálás végett. A finácot még a baka sem szereti, de legkivált a tiszték haragszanak a pénzügyóri biztos felekre, a kik a tisztí öltözethez nagyon hasonló uniformisfélt, sőt a haromszallagos biztosok még sarkantyút is viselnek; az aranygallérosok meg épen respektálni való „kitüntetés”-ekkel (Auszeichnung) büszkélkednek s nem egy tiszt jön zavarba, ha ilyenekkel találkozik, hogy már most ő mit eszelkedjék ezzel az istenadta finácobristtal. A finác-tiszt pedig szerette adni a katonát s megkövetelte a hadsereg legénységétől, hogy szalutáljon neki, annyival is inkább, mert a régi Dienstreglement is foglalt magában egyik eldöntött paragrafusában olyas valamit, mintha a pénzügyóri biztosok előtt, ha azok hivatalos kiküldetésben járnak s hivatalos uniformisukon az

ezt jelző „kitüntetés”-t viselik, a hadsereg legénysége a szokásos tisztelgést megadni köteles lenne. A szabályzat tehát kellőleg homályos arra, hogy a ki ki akar bujni alóla, a kibevőzt megtalálhassa. A legénység meg épen kutyába se vette a reglement-nak ezt az intézkedését s ha a kaplar véletlenül „rechts schött”-ot kommandirozott egy finácobristnak, hat mikor észrevette a tévedését, olyan barsany „hergelt”-et rikkantott utána, hogy attól menten a másik felére szaladt a baka abrajatja s azért is „links schött” lett belőle. Most végre meg fogják szüntetni ezt a kutyamacska-háborut azzal a pénzügyörökre alkalmazandó rendelettel, hogy a pénzügyorség, mely polgári örség és nem katonaság, a hadseregtől tisztelgésnek nem fog szalutálni. Legalább így értesülünk illetékes helyről. Hanem azért a szivar csak olyan rossz és drága marad, mint eddig volt.

— (Hymen.) Laskatalui Paulay Kornél vasárnap eljegyezte Vlaszak Maristat Torjancazán.

— (Fölhívás.) Fölkérítettünk a következő sorok közlésére: Az orsz. magyar színeszetegylet igazgató tanácsa kebeleiből a f. évi augusztus 15-én megnyitandó színeszetek kiállítását rendezésére alakult bizottság azon tiszteletteljes kérelemmel fordul a u. é. közönséghez, hogy a mennyiben a magyar színeszet működése körébe vágó régebbi művei, emléktárgyai, okmányai, arczképei stb. volnanak s azokat a kiállítás tartamára engedni hajlandók, ebbeli becses szandekukról Dezső József urat, Somogyi K. pécsi színtársulatunknak bizalmi férfiat, f. évi július hó 15-ik értesíteni, esetleg a tárgyakat rendelkezésére bocsátani kegyeskedjen. A bizottság egyuttal tudomásra hozza a t. ez. kiállítóknak, hogy a rendelkezésére bocsátandó tárgyaknak, a kiállítás bezarása után 14 nappal minden hiány nélkül, ép állapotban s díjmentes visszaszállítás-ért a legszigorubb felelősséget elvállalja.

— (Uj ügyvéd.) Kaufer Jenő dr. ügyvédjeit, ki sok even át Grünhut Ignác kerestett pécsi ügyvéd irodájában működött s főnökének második jobb keze volt, a budapesti kir. tábla vizsgáló bizottsága előtt az ügyvédi vizsgát letette s Pécsét nyit irodát.

— (A stoiber.) Múlt számunk vezércikkében, mely varorszerte tetszéssel találkozott, előfordult egy szó, a melyen meg a nyelvészek is fönnakadtak. Ez a furcsa szó pedig sajtóhibából eredt, mely a „streber” szót „stoiber”-ré esavarta. A streber szó sem magyar, de ismeretesebb valamivel, mint a „stoiber”, melyet mi sem ismerünk s melyely a korrektor fölleltessége ismertetett meg bennünket. A streber pedig nem más jelent, mint olyan buzgó, törekvő vitézi a közügyeknek, a ki azonban nem igazán a közügyért, hanem a maga emelkedéséért dolgozik

külön tereza lenne, ha azt kellene elmondania, hogy mint vedődik ki a belső mellényzsebéből egy tereza s mint kell ennek a zsinórját, a mi a négy gomblyukon keresztül van húzva, ahhoz értőleg kiakasztani.

— A mi hogy még tartozás — mondja egész kedélyesen Janos s e pillanatban olyan az arca, mint a házigazda, a ki egy jó anekdota után bort föl a vendégnek, hogy de man erre igyunk egyet. — Majd megmondom mindjárt.

Ki lesz akasztva a tereza bórakötője, ki nyíllik az egészség s Janos, egy kicsit hatrahökölve, mintegy magasabb latkőből, beletekint — Hat — mondja — hat kit löhet.

Letészi a tárczát az asztalra s a két tenyerével elfödi. — Mönnyi az egész?

— Husz forintból kap vissza.

Halbör birtelen lehajol, mintha a racsok között rosszul verődne ki a hang.

— Hogy mondja? — kérdi s a szeméi alatt összeszaladnak a ranczok.

— Tizenkilencz forint hatvan krajczár.

Megvetőleg böki be a kezével az ember.

— Iszen nem az enyim az a könyv...

Az adótsit visszahajlja a könyv első lapját s nyomatékosan olvassa róla az irást:

„Halbör Fürgeteg Janos”

— Az nem ér semmit — dünyög Fürgeteg — ra löhet arra irni akarmit. Másul ismerkszik a könyv... S benyúlva, megtordítja. — De csakugyan — szól meglepődve, a mint látja a hatlapon a hét egymásba szaladó zsrifoltot, a mik olyanok, mint a göncölzsekér, s a miről a könyv „ismerkszik.”

Most egy pillanatra esönd áll be, egyike azon pillanatnyi esöndeknek, a mik olyan sokszor előadónak az — adóhivatalokban. A kalap fölülődik a fejtetőre, egész föl, a mi erősen izgatott állapotot tejez ki s Halbör, többször belemenvén a kezével a kabatzsebekbe, megint fölesattan:

— Hat hogy löhet az anyyi?

Azután, mintha az eszébe öllött volna valami, sebesen bekiált:

— Tudja mit?

— No.

— Fízetöm a mult évit.

— Fízesse a mult évit...

Janos meg van iltődve s szeretetreméltó hangon kérdi:

— Mönnyi járja ki?

— Nyolcz forintból kap vissza.

Janos fölnez a plafondra, a meglehető föstös plafondra.

— Mög lössz!

Janos mindedig esendeskedett, a teljes önhiítség csak most vágódott ki belőle, mikor azt mondta, hogy möglössz.

Széttekint és ismételve mondja:

— Möglössz, csak írja be.

S akkor, midőn az adókönyv lapja kitaródi, hogy abba beleiródjön a summa, egy kiáltás hasad bele a levegőbe, egy kiáltás, a miről eszembe jutottak Cooper Mohikánjai s a Ramazán ünnepek ordító törökjei, a Lim folyó mellől.

— Megálljon!

Az adótsit megáll.

Janos mérgesre válik, szinte remegő kézzel csap ki egy ötöst s odavágja:

— Felit fízetöm!

A dolog többi része azután lefolyik egész rendjén, csak Janos lesz minuntumról minuntumra mérgesebb. Mikor a bankó eltűnik a vaskasszába, a bal balántékán kidagad az ér s hogy visszAADÓDIK, a mi visszajár, dühödten fordul az ajtó felé s keresztül vállazva, könyökölve magát a sokaságon, onnan bürdül vissza:

— Fölemésztek az embört.

oly erősen s e stréberkedése közben nem igen valogat az eszközökben.

— **(Jégverés.)** Szerdán délután 3 óra tájban kevésbé résztvevő felhőkkel is olyan zápor és jégverés zúdult le a városra és környékére, hogy azt kellett hinnünk: no most jövünk mi a többi után. Szerencsére azonban itt a városban is, meg a környéken is enyhén bánt el velünk a jégverés. A bálicsi, szkóki, daindoli té. szőlőhegyek között okozott ugyan kárt, de csak szórványosan s a kár nem nagy jelentőségű. Itt a városban a borsónagyságu jégcszemeknek semmi pusztító erejük nem volt, meg a kerti veteményekben s virágtöveken sem tettek kárt.

— **(A keresked. és iparkamara ülése.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara június hó 25-én ülést tartott, melyen Z ar y d r. kamarai titkár beszámolt a legutolsó kamarai ülés óta tett körűje eredményéről. Az utazás több létesítendő közzgazdasági intézmény ügyében történt, de leginkább az állami középipariskola és az árú- és terményraktár érdekében, melyek jelenleg a megvalósulás meglehetősen előrehaladt stadiumában vannak. Az állami középipariskola felállítását illetőleg a titkár illetékes helyen igen biztató ígéretekot kapott; az ügy jelenleg a keresk. miniszternél van, ki minden valószínűség szerint az intézet felállítását legközelebb már ki fogja mondani. A mi pedig az árú- és terményraktár létesítését illeti, azt a pécsi serteszháló részv. társaság fogja működtetni körébe vonni, a mely a szükséges területet és iparvagyánnyal már rendelkezik. A kereskedelmi miniszter a kamara kérelmére, hogy Pécs és Fiume között a rékt közlekedő kocsi alkalmatasságon, azt választotta, hogy e kérelem a szóban levő forgalom esékélyége miatt egyelőre még nem teljesíthető. — A tárgysorozat további pontját képezte a keresk. miniszterium leirata s 1889. évi parisi munkacsgresszus által hozott s a f. e. május hó 1-én Budapesten tartott általános munkacsgresszus által is elfogadott határozatok véleménye ezé iránt. Z ar y titkár erre néve előadta a szakülés véleményét, mely a főlorsolt alapos és bő indokok alapján jelöli meg a határozatok közül azokat, melyek több-kevésbé módosítással megvalósíthatók és ugyancsak megdönthetetlen érvekkel száll szembe azon határozatokkal, a melyek keresztülvitelle csak káros eredményeket szülne. — Ezután főlólvastattak a keresk. miniszteriumnak leirata a kamarának a kerlette közlekedéstgyi viszonyaira vonatkozólag évi jelentésében tett javaslataira. A közlekedésügy terén, különösen a fónálló és nem a legkedvezőbb távlatviszonyokkal szemben kereskedőinkre néve több üdvös és nagyfontosságú rendelkezést tartalmaz e leirat, melyekről külön cikkben fogunk megemlékezni. — A keresk. miniszteriumnak egy másik leirata azt rendel el, hogy midőn oly kérdések, javaslatok vagy kezdeményezések merülnek föl, melyek a banyaipar körébe tartoznak, forduljon ezekben a kamara közvetlenül az illető banyakapitányságokhoz, vagy pedig terjessze javaslatát a miniszter elé. — Az első pécsi munkács. beteg- és rokkantak segélyző együletének a kamarához intézett emlékirata, melyben az egylet bejelenti, hogy a kamara területén főkegyesülletek szándékozik létesíteni s erre néve kér a kamarától erkölcsi támogatást és anyagi segélyezést, a kamara 25 főt szavazott meg az együletnek.

— **(Füredőtudósítás.)** A harkányi fűrődében június 26 ig a fűrődövénydek száma 714 személy, az utazó vendégek száma 1455 személy volt.

— **(A járdák lerakásáról szóló szabályrendelet tervezete)** a csüttörtöki közgyűlésnek képezte tárgyat. E tervezet, melynek tartalmát már egy ízben ismerettük, az aszfaltjárdáknál a lerakási összköltség két harmadrészt és a fónntartási költséget, a kőburkolatú járdáknál pedig a járdakövek beszerzését rója az illető hazulajdonosokra. Az aszfalt járdaburkolatoknál a fizetési kötelezettséget a város vállalja el s az ezen költségekből a hazulajdonosokra eső részenket jóródo módjára veszi be, míg a kőburkolatú járdáknál csak a szedényebb hazulajdonosok kérelmére vállalja el a város a szükséges anyagok beszerzését, s ez esetben azok árát szintén jóródo módjára veszi be. A hazulajdonosok a város tanácsa által tett főlólvítás után 15 nap alatt kötelesek a burkolatöveket beszerezni, mert különben azok a 6

költségére hivatalból szeretnek be, kötelesek továbbá a használati és csapadékvizek levezetése szükséges folyókákat a mérnöki hivatal útmutatása szerint elkészíttetni s azokat vasráccsal beföldetni. A közgyűlés megvitattott tervezet csak azon tekintetben változott, hogy J o b s z t László indítványára nem a városi tanács, hanem a közgyűlés fogja időnkint megfahatózni, mely utazában minő járdaburkolat alkalmatassék? A közgyűlés a szabályrendelet tervezetét elfogadva, ezen változtatással fog a miniszteriumhoz terjeszteti jóváhagyás vegett.

— **(Hogyan lett Amtmannból irnok?)** Ez érdekes kérdésrő. vonta le a leplet a város polgarmestere a csüttörtöki közgyűlésen, mikor Amtmann nyugdíjaztatása került szóba. Ékes szavakkal fejtette ki, hogy a közgyűlés egy alkalommal jó hangulatban volt s ekkor méltanyolva a városunk költője által szerzett érdemeit, melyekhez bár nem a városbázi munkássága, hanem a zene- és szépirodalom terén való sikerdús buzgólkodásai által jutott, nem mulasztotta el e kiváló férfit úgy viseltetett jóindulattal azáltal is kifejezni, hogy őt díjnoki állásból irnoki rangra emelje. A mostani közgyűlés megindulva jogelődjének ezen példáján, a legnagyobb készséggel szavazta meg a nyugalomba vonuló Amtmannak 550 ftrtos nyugdíját.

— **(Halálozás.)** Mülbacher János, hivataloslag a dunagőzhajózási társaságnál, kedden hosszú szenvedés után elhunyt Pécsért 73 éves korában.

— **(Személy-változások a főgimnázium tanári karában.)** A helybeli főgimnázium tanári karában a jövő iskolai évvel — mint mi értesültünk — a következő személy-változások állanak be: Unger Roman pécsi rendes tanár Zirczre helyeztetik át apátsági titkárnak, Matzki Valér pedig — saját kérelmére — Pécsről Egerbe helyeztetik vissza tanárnak. Helyökbe három tanár helyeztetik Pécsre, és pedig: Mócs Szaniszló Egerből, ki már egy ízben tanárkodott a pécsi főgimnáziumban, Erdőssy Bődög és Bitter Illés cist. r. tanárjelöltök a budapesti egyetemről s így a tanári kar 14 tagra egészített ki.

— **(Az érettségi a reáliskolában.)** A pécsi főreáliskolában a szóbeli érettségi vizsgálat f. hó 23 an tartatott meg. Előnk P allér Kelemen zsekesztehervári zirci ciszterita rendű főgymnasiumi igazgató, kormánybiztos dr. Simonyi Zsigmond egyetemi tanár volt. Az érettségi vizsgálatra jelentkezett 7 tanuló közül 1 jelesen, 3 jól, 2 egyszerűen érettnék nyilvánított és 1 tanuló egy evre visszavetett. A valóban szép siker fölötti elismerésüknek ugy az előnkő főigazgató-helyettes, mint a kormánybiztos a főreáliskolai tanárikart illető legmelegebb üdvözletük által adtak kifejezést.

— **(A püspök fáczán-kertje.)** Du lán szky püspök ohajására a jóságigazgatóság még a múlt év folyamán fáczánost rendezett be, egyelőre csak kísérletképen, melybe 10 par fáczánt szerettek be. A fáczános-kert számára a szt.lászlói úrödmalmi részen választották ki helyet s ott a fáczánok, mint azt most egy ev után konstalták, szép sikerrel neveltettek. E siker arra bírta a püspöki jóságigazgatóságot, hogy a fáczánost az említett helyen továbbra is fönntartja, a hol nem mestersegen, hanem teljesen a szabad természetre bízva nevelik a fáczánokat. Ez a püspöki fáczán-kert a második Baranyában, a mennyiben eddig egyedül Draskovics gróf selyei úrödmalmában tartották fönnt jól berendezett fáczán-kertet.

— **(Érettségi vizsgálat a kereskedelmi középiskolában.)** A Porgesszé helybeli kereskedelmi középiskolában hettefőny folyt le az érettségi vizsgálat, melynek eredménye a közoktatási miniszter kiküldöttét, Salamon József tanfelügyelőt és a kereskedelmi miniszter kiküldöttét, Z ar y a Karoly dr. kamarai titkár teljesen kielegítette. A jelentkezett 8 növendék közül 2 jelesen, 2 jól és 4 egyszerűen érettnék nyilvánítottak.

— **(Zónajegyekkel üzérkedő halanz.)** A zónajegyekkel üzött esalások miatt

letartóztatott budapest-pécsi vasúti kalauzt, Lajos Sándort (és nem Csizmadia Lajost, mint nekünk tévesen írták), a vizsgálat után a fővárosi rendőrség szabadlábra helyezte; a vizsgálat iratait pedig a törvényeszkői eljárás megindítása végett attette a fővárosi kir. ügyészséghez.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Schneider Ede mohacsi lakós ügyvédi irnokot a mohacsi járásbírószághoz végrehajótta nevezte ki.

— **(Választók névjástroma.)** Az 1891-ik evre szóló választói névjegyzéknek hivatalból történt összeállítására kiküldött kiigazító bizottság munkáját befejezte, s a bel-, budai és siklós-szigeti külvárosokról külön szerkesztett s ezen központi választmány által is főlólvizsgált névjegyzékek, július hó 5-ik napjától ugyan e hó 25-ikéig bezárólag, terjedő időközben, a városbázi igazgató-ivatalában, a városbázi igazgató egyik tagjának jelenlétében közzszemlere kitetettek, mely idő alatt azok mindenkor reggeli 8 óratól 12 óráig bárki által is betekintethők, és ugyan ezen napok délutáni 2 órájától 6 óráig lemasolhatók. Az ekként összeállított névjegyzékek ellen teendő, a központi választmányhoz címzett s kellő okmányokkal főlserelt írásos főlzólamlások a kitétel napjától egész július hó 15-ik napjának délutáni 6 órájáig bezárólag terjedő időközben nyújtandók be a választók névjegyzékének föllgyűléstével megbízott hatósági tagnál, ki azokat azonnal beiktatni s arról kívánatra elismervényt adni kötelesek. Ezen határidő alatt beérkezett főlzólamlások pedig július hó 16-tól egész 25-ig bezárólag mindenkor reggeli 8 óratól 12 óráig, és délutáni 2 óratól 6 óráig leznek ugyan a már fentebb említett helyiségben betekintethők, mely határidőn belül azokra az, ki a választási törvény 44. § a szerint felszólalati jogostiva van, minden egyes esetben külön és írásban eszveleteit beadhatja. Később teendő főlzólamlások, illetőleg már beérkezett főlzólamlásokra tett észveletek a törvény értelmében visszautasítottak.

— **(Előmnunkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter B o b u l a János építész-mérnöknek és társának a pécs-bárcsi vasúti Szent-Lőrincz allomásától Miholjac-doljui irányban Nasicseig vezetendő helyi érdekű vasútvonalra az előmnunkálati engedélyt egy evre megadta.

— **(A dunagőzhajózási társaság igazgatósága.)** Miként a F. Z. hiszi — ha a jelek nem csalnak, rövid idő múlva a pécsiieknek egy forró ohajtasuk teljesedik, t. i. hogy a banyaigazgatóság, mely már egy évtized óta Bécsben szekel, ismét Pécsre fog áthelyeztetni. A pécsi igazgatóság ugyanis arra meggyőződésre jutott, hogy az üzletmenet sokkal élénkebbé válnék azáltal, ha az igazgatóság itt helyben székelné. Az igazgatónak, Maass Bernátnak az újabb időben történt több ízbeni látogatása Pécsért, mely alkalmakkor városunk önkölökéll állás főrfaival gyakorta értekezett, arra enged következtetünk, hogy a dunagőzhajózási társaság kezelésében változás fog beállani és hogy ez a változás Pécsre néve minden valószínűség szerint igen kedves lesz.

VEGYESEK.

— **Az olyan szer, mely naponkint csak 3 krajczárba kerül,** bizvan ajánlható, Budapest. Mivel en az ön Brandt Richard féle híres svajeci labdacsaik kitűnő s jótékony hatásuk miatt továbbra is használni akarom: tiszteltetek kérek meg néhány esomaggal belőlök, előre is köszönöm, ama biztosítás mellett, hogy én a svajeci labdacsaikat (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) ezután is mindenkinek, tiszta meggyőződésből, a legmelegebben fogom ajánlani, hogy minél inkább terjedjenek. Tiszteltetek Ebentűrőn Oszkár napidíjas. VII. k. Dobútea, 8 sz. — Brandt Richard gyógyszerész svajeci labdacsaiknak sokféle utanzata leven forgalomban Magyarországon, úgynevelik kell hogy a dobozokon megvan-e a védőjegy: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt Richard nevalírása.

A zóna tarifa jutányossága folytán sokat utaznak Budapestre vidékiekről is, részint szükségleteik beszerzésére, részint szórakozás cél-

jából is. Hasznos szolgálatot vélnék tehát tenni tisztelt olvasóinknak, ha legelső és legfőbb gondjukra, a szállodára nézve tájékoztatásul figyelmükbe ajánljuk a kerépesi-út 15. sz. a. levő **"Fehér ló" szállodát**, mely általában a legjobb hirmévei bír. A "Fehér ló" szálloda a város legélénkebb helyén van, kapuja előtt a közuti vasút megálló helye, honnan a város bármely részébe gyorsan lehet eljutni. A "Fehér ló" szálloda kényelmes, tiszta szobákkal, legkedveltebb szolgálattal Budapesten a legolcsóbb. Éttermében izletes magyar ételek s tiszta italok kaphatók, miért is ajánljuk a tisztelt utazó közönség partfogásába.

CSARNOK.

A fekete kandur.

— Fordította: Schön Gyula. —

Pompásan berendezett boudoirban, forró nyári napon, egy 16 éves, gyönyörű fiatal leány, kis asztalka mellett ült, egyes ékszerek és az ékszerartó tisztogatásával, fényesítésével volt elfoglalva.

Időről-időre sóhajtott . . . tán a forróság nyomasztja, vagy a munka, mely fejében borús gondolatokat ébreszt?

Kora ifjúságától fogva árván, keresztanyja Saue asszony köztégén, zárdában neveltetett. — Keresztanyja övegy volt, életét a jamborság és a társadalomnak tartozó kötelezettségek közt töltötte. Nagy vagyona volt s így keresztanyja a szünet alatt rendszeren vendége volt.

A fiatal leány e pillanatban talán arra gondolt, hogy a nyaka, fülei s karjai soha sem lesznek az ékszer-művészet eme remekműveivel érintve! . . .

Mi lesz az ő sorsa? Keresztanyja ugyan nagyon jó, de oly hideg és szigorú! Inkább felelmet gerjeszt benne, semhogy gyöngédséget tanusítana iránta; soha sem halmozta el csókjaival. Soha sem tesz férjhezmeneteléről legcsekélyebb említést; sőt inkább mindig, mikor a pap ebédre hivatalos, csak a kolostori élet edességéről beszélnek és az akadályokról, melyekkel egy hozomány nélküli leány férjhezmenetele van összekötve.

Képzelve előtt tükörözött a jövő: őt apa-czának akarják nevelni. — De ily jövő ellen ezeg lenye fölháborodik; mert a kolostori életre éppen sem érez magában hivatást.

A forróság mindig nyomasztóbb lett; a fiatal leány leveles csipkekendőjét s kinyitja az ablakot, kissé az ajtót is s a keletkező légáramlat jótékonyan hat kedélyére s nyugodtabban folytatja megkezdett munkáját. Az ékszereszkre nyitja el a tükrőlappal meglátja a szép Margit hóhéher nyakát és bájos arcát s ellenállhatatlan vágyat érez magát az ékszerekkel földiszíteni.

— Milyen szép ez s mily jól áll — susogá öntelemeden a tükörben szemlélgetve magát, — ez a pompás gyémánt-fűző és mosolyogva kapcsolja nyakára.

Régi tündérmesék jutnak most eszébe és abraudokba merül, midőn egy gyenge zaj fejét az ablak felé fordítani kéri.

Egy pár fénylő szemet lát magára irányulva s Margit mosolyog, midőn a zaj okozóját, egy gyönyörű angora macskát, megpillantja, mely tegnap este sziatén nála volt s mivel a szép állattal kedvesen bánt, az ma ismét eljött.

— Mi vagy te ez, egy elvarázsolt herceg ugye? Szépnek találz-e hát? — kérde nevetve.

A macska feleletlül egyetlen ugrással az ablak parkányáról a leány ölében terem, hozzá döngölözik s kényelmesen elhelyezkedik dobomból.

Margit a nyakéket lekapcsolja s egy utolsó vágyó pillantás után fehér szarvasbőrrel tőrülgetni kezdi. A kandur figyelemmel nézi s valahányszor a leány egy tárgyat letett, kinyújtja lábát és utána kap.

— Te is szereted a gyémántokat? — kérde Margit, mialatt a nyakéket a kandur szemei előtt csillogtatja, emez rálelezi talpát és játszadozni akart az ékszerrel.

— Hozza ne érj, te! — kiáltja a fiatal ujjával fenyegetve. — Ezek a tárgyak nem az enyéim, a teid sem, és mégis . . . oly fölségesen tündökölnek a gyémántok szép fekete szőrödön.

E furcsa ötlet fölött jött nevetve kétszer körültekéri az ékszer az állat nyaka körül és becsukja azt. E pillanatban könnyű szél támadt. A légáramlat olyan erős, hogy a félig nyitott ablakot becsapja; a kandur villámgyorsasággal fölugrik az ablak parkányára és még mielőtt a leány egy hangot is ejthetett volna, eltűnt.

Margit halálsápadtan az ablakhoz rohant. — Czicza, czicza! — kiáltja kétségbeesetten, midőn megpillantotta, hogy a kandur a szomszéd kókerítésére fölkapaszkodik. — Oh csuf ezicza!

Mit tegyen? Mit mondjon keresztanyjának? Ijedten ugri, a hogy volt, az ajtóhoz sietett át-osont az udvaron . . . és az utcán találta magát! bemegy a legközelebbi házba és tudakolja a kapustól, nem tartanak-e itt egy fekete angora-macskát?

— Nem, — mondá az ember csudálkozva. — De miért?

De Margit már elcsitett s a szomszéd nyaraló ajtaján zörögött; itt is az elsőhöz, kivel találkozott, ugyanazt a kérdést intézte és ugyanazt kapta feleletül, újat csalólvá folytatja.

Mindkét ház kapuja szánuakozva utána tekint és meg nem foghatja, mit akarhat eszöke leány egy fekete macskával?

Ugy néz ki, mintha megörült volna szegény: mondja egyik résztvevően, ime most éppen Van Hikk festő házában kopog.

— Van önöknel a házban egy fekete macska? — kérdi a szolgáltól.

— Igen kisasszony.

— Egy angora macska?

— Igen.

— Mi a neve?

— Mephisto.

— Hol van?

— Mi?

— A kandur!

— Azt nem tudom kisasszony?

— Keresse meg kérem!

— Ez most lehetetlen . . . nagyon sajnálom, hanem nálunk most asztalnál ülnek. — És a kapus be akarta zárni a kaput.

— Kérem, könyörgök önnek! — kiált utána a leány. — Engedje meg, hogy a nagyágával beszéljek.

— E házban nincs asszony . . . Az ur még nőtlen.

— Akkor a báró ural kell beszélnem! — kiáltja Margit!

És a szerencsétlen zokogni kezd.

A szolga erre nem tudja mit tegyen; midőn ekkor megszólal a csemetyű erős ráütődással.

— Kisasszony, szolgálatomat kell teljesítenem. Akar távozni?

— Nem; nem megyek el addig, míg a macska elő nem kerül! — felelé Margit és a szolga karjába kapaszkodik.

A szegény fiu azt hitte, hogy örülten van dolga és egyszerre nyegyet is atlepve, fut föl a lépcsőkon; de a leány nem eresztette el kar-

ját és ment vele. A folyosóra érve, meg akar tőle szabadulni . . . Lehetetlen . . . Főlelemtől elfogva, kinyitja az ebédli ajtaját és bekiált: — Nagyságos ur!

A négy ur, kik az asztalnál ültek, egyszerre fölemelkedett.

— Oos, mi történt, János?

— Ez, nagyságos ur! — felelé, mialatt Margit mutat.

— Ki az a szép gyermek? — kérde Hick Raoul, kinél éppen három festő barátja reggelizett.

Margit a kíváncsi tekintetek alatt mélyen elpirult.

— Mit kíván, kisasszony? — kérde Raoul udvariasan.

— A kandurt keresi, nagyságos ur. — Szólt közbe János.

A fiatal emberek nevettek; midőn azonban Raoul észrevette, hogy a szép leány minden izében remeg és erősen zokogni kezd, közelebb megy hozzá és gyengéden fölkeri, magyarázva meg jövedele okát.

Margit elbeszélte kalandját és hozzátette még, hogy a nyakék értéke legkevesebb száz-ezer frank.

Most már nem nevettek, ellenkezőleg nagyon komolyakka lettek; fölfigtek a szegény leányka zavarát és mindegyik segítségére akart lenni. Hajtóvadászatot rendeztek! a társaság egy része a pénzébe megy, másik része a padlásra és az egész házban hangoz kiáltások halhatók:

— Mephisto, Mephisto! — Mind hiába!

Midőn a macska, a nyakékkal nyakan, elszökött, attól minden aron szabadulni igyekezett. De minden ide vágó kísérletei meghiúsultak. A fény által, melyet a napon ragyogó gyémántok vetettek, mind jobban vakítva, mindig vadabbá lett, körös-körül torgolódott. merész ugrásokot tett, dühösen ide-oda jarkált és végre egy szomszédos ház tetőzetére került.

Meghunyáskozva a csatornába helyezkedett, nem mozdult többé, kellemetlen sorsába belenyugodni látszott. De egy fiatal macska megpillantotta és feléje közeledett.

A csinos állat csudálkozva meglát, a csillogó ékszerre tekint, melynek fényét alig bírja elviselni. Mialatt azonban ez csudálkozásba merülve időzött, egy másik kandur jött utána. A kis szerencsétlen nem veszi észre a rá irányított féltékeny pillantásokat . . . A kis macska elvakítja magát a külső fény által és az idegen kandur mindig féltékenyebb lesz, köpködi kezd, míg végre vad dühbe tör ki, erre egyenesen a meg mindig a csatornában nyugodt Mephistorra tör és parancsolólag föl szólítja, hogy helyét hagyja el. Ez azonban a macskák általános törvényes jogára hivatkozik és a csatornát neutral területnek nyilatkoztatja. Most már a kandur dühbe határ nem ismer és Mephistot harezra hívja, de ez tekintetbe véve, hogy mi van a nyakan, nem hajlandó a lovagias elégtelt megadni. A kis fehér macska, mely a féltékenységi jelenet tulajdonképeni okozója, velőt razkódtató, panaszos kiáltást hallat és miautja által egy egész sereg macskát hi összöszö . . . Erre azután a harez igazán komoly kezd lenni.

Az angora kandur, hosszu szőre miatt, amugy is általános gyűlölet tárgyat képezte; valamennyien ellenfele pártjára állottak; a fiatalok körülveszik a kis fehér eziczat, míg az öregek, az igazi secudansok, a két viaskodót harezra batorítják.

Mephisto állást foglal ellenfelével szemben, meggömbölt háttal, fölborzolt szőre, farkat magasra tartva, villogó szemekkel mutatja erős

fehér fogait. Meleg lehelete kénzsgatot áraszt, nyakanak minden mozdulatára csilognak a gyémántok. A borzasztó csatát maeskkák nyavogása kíséri.

A csata zsváját az üldözö fiatal emberek is meghallották.

— A falat el ne tévesszéked szemeitek előtt! — kiáltja Raoul. Gyorsan János, szaladj ama ház kapusához, mindent át kell kutatni.

De alig vették a maeskkák is észre, hogy üldözötteknek, nyomtalanul eltűntek a kertben.

Erre átkutatják a szomszéd kert legfeljre esőbb részeit, eredménytelenül. Hová tűntek? A kert magas fallal van körülveve...

— Különös, — gondolá Raul, — a falon valahol résnek kell lenni, melyen keresztül az élehetetlen állatok megszöktek.

Sok keresés után végre a fal egyik szögletében nyílást vett észre, melyen a maeska esetleg keresztül bujhatott.

— Heuréka! — kiáltott. — itt vényomok vannak.

— Mephisto meg van sebesülve és megszökött.

— Mi van e fal mögött? — kérde a kapust.

— A boulognei erdő, uram.
(Vége köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1890. évi június hó 21-én tartott határozatról.

Az árak métermázsánként számítatnak.			
Buza	őszi	8 00	8 00
	tavaszi	7 00	7 00
Kéteseres	őszi	7 00	7 00
	tavaszi	6 00	6 00
Rozs	őszi	7 00	7 00
	tavaszi	6 00	6 00
Árpa	őszi	7 00	7 00
	tavaszi	6 00	6 00
Zab	őszi	7 00	7 00
	tavaszi	6 00	6 00
Bükköny	széna	—	—
	Repeze	—	—
Kukorica	őszi	5 00	5 00
	tavaszi	4 00	4 00
Széna	őszi	2 00	2 00
	tavaszi	2 00	2 00
Kinalat	gyenge (mintegy 150 picaon)	2 00	2 00
	erős (mintegy 150 picaon)	3 00	3 00

NYILT-TÉR.†)

Köszönet-nyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik felejthetlen emlékt, Istenben boldogult szeretett nóm, illetve gyermek és rokonunk

Jánosi Engel Józsefné
szül. Justus Róza

elhunyta alkalmából részvettüket koszorúk elküldése, vagy személyes megjelenésük által, valamint írásban tanúsítani szivesek voltak, ez uton hálás köszönetünk kifejezését.

A gyászoló férj és család.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

EGY TANONCZ

azonnal felvétetik

Thurn Emil és Társa

örös-üzletében.

Pésett, Király-utca 7. szám.

1360. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyanegye gyampéztára végrehajtónak Bosnyák András és neje dr. szentmártoni lakó-ok végrehajtást szenvedők elleni 325 ft. 66 kr. tőkekövetelés és járuléka iranti végrehajtási ügyében a siklósi kir. járásbíróság területén levő a dr. szentmártoni határban fekvő a dr. szentmártoni 4. sz. tjkvben felvett IV. kültelekre az árverést 564 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1890. évi július hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Dráva-Szent-Márton község házában** megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árvereziszandék zók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát vagyis 56 forint 40 krajczart készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt utsozgatatni.

Kelt a siklósi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnal, 1890. évi május hó 7 ik napján.

Kiss Géza
kir. aljbíró.

Fed bármily előbbi festést.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLO-FENYLAJK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a módosítás alatt a használatban maradjanak, és a kelt, mertlen szög és a lassú, rugalmas szobák, mely az olajfestékek és az olajfestés, sajátos, elkerülhetetlen. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a munkát. A pallo melyet tárgyakkal feltölthető, anélkül, hogy elmozdítandó legyen. Meg kell különböztetni:

színezett szobapallop-fénymáz.
sárgasárga és máhagyonbarna, mely akár csak az olajfesték fölé is a pallop szögnyelét felül is ad. Ezzel egyaránt alkalmasnak régi vagy új pallopok. Teljesen betölt minden foltot, a régi mázolatot is, van azonban

tiszta fénymáz (színezetlen)
új pallokra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen parketre s olajfestékekkel már beázott egészen új pallokra való.

Csak fényt ad, emellett nem fogl el a fennmaradt.
Postacím: Arpád-utca 37. szám. (Két közepes gyűjcső szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 90. márk.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldhetők. Mintamunkák és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek a becsárjánál és a vizsgálati a régre a a gyűjcső, mivel ezt a több mint 150 éves tiszta gyártmányt sokféle utatörzsek a hamisítják, s sokkal rosszabb, a gyakan a vékony, nem féltelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapallop-fénylajk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Egyedüli árusítás Pésett: **Köszl János** nál.

Teko-, bútor- és épület-asztalos
PÉCSETT,
Arpád-utca 37 szám

Domján Othmár
készít és raktáron tart
új tekeasztalokat.
elvállalja ezeknek megújítását; ajánlja magát **épület munkák** elkészítésére, ugyszintén **ebédlő és hálószoba**
berendezések készen kaphatók,
a szolid és korszerű izlésnek megfelelőleg.
Megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Király-utca 32. sz. házában

emeleti utcza lakás

6 szoba, konyha, éléskamra, pince, padlás stbi és egy nagy borpince minden órában;
egy bolt helyiség
és egy-két szoba és konyhából álló
udvari lakás
f. é. november hó 1 től érbe kiadó.

Eladó: 89. évi ó-falui terméséből 250 hecroliter fehér Oporto és Siller bor.

Zwicker család tulajdonát képező **Petrezselyem-utca 26. sz. ház,**
gesztenyes dűllőbéli **présházás szőlő,**
Czerik dűllőben lévő
három lakóház, szőlő, szántó föld és rét,
ugymint egy 120 Hect. tartalmu használt hordó, szabad kezűl eladó.
Feltételek alulírott nál megtudhatók

Muttynánszky Béla,
üggyvéd.

Árverési hirdetemény.

A dardai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Antal igazságtalansági lakós végrehajtatonak Tóth János igazságtalansági lakós végrehajtást szenvedő elleni 17 rti 25 k. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dardai kir. bíróság területén levő Sepse községben fekvő a sepsi 1119. sz. tjkv. ben 77. lszsz. a. felvételt, jelenleg Tóth Éva férj, Polgár Ferenczné tulajdonát képező fekvőségre az árverést 630 forintban mint czenel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a tennébb megjelölt ingatlan **az 1890. évi augusztus hó 4-ik napján d. e. 10. órakor Sepse községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított alküldési áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10^{1/2} atkészpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. : 69. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt a dardai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi márczius hó 25-ik napján.

Fekete Gyula,
kir. alj-bíró.

Kerestetik azonnali felvételre vas- és fűszer-kereskedésbe **két, jó házból való fiu**

tanonczul.

Hol: megmondja a kiadóhivatal.

1387.
kv. 1890. sz.

Árverési hirdetemény.

A dardai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wolf Zsigmond eszaki lakós végrehajtatonak Tatarin Radó bolmanyi lakós végrehajtást szenvedő elleni 49 rti tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dardai kir. járásbíróság területén levő Kaesfalú községben fekvő a kaesfalú 571. sz. tjkv. ben felvett 49. b. lszsz. 214. b. sz. ház és békősegre Tatarin Radó alperest illető 1. hatód részére 407 rti, a kaesfalú 574. sz. tjkv. ben felvett 1^{1/4} telekre, aranylagos legelői illetményen az árverést 1131 forintban mint czenel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a tennébb megjelölt ingatlanok **az 1890. évi augusztus hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Kácsfalú községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsarának 10 szazalekat keszpenzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt a dardai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi márczius hó 25-ik napján

Fekete Gyula,
kir. alj-bíró.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemze a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szensavtartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmalnál**, ahol a szabadszensav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szensav garbhosága a gy. yhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságok közülnél a Margit-forrás azon kiváló előnye is, hogy a hol szabadszensavtartalom an erősebb a sz. e. vizek, mint a **selter-igleichenbergi** **tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzésnél** és nem alkalm. zsidók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klímáikus gyógyintézeiben, különösen a legelőgatóbb **Görbetsőort** ban a Margit-víz ottbanszá vált. — Orvosi tekintélyenél Budapesten: **Dr. Korányi, Dr. G. Bhardt, Dr. Navráth, Dr. Pódr, Dr. Kéthy, Dr. Borzás; Bécsben: Dr. Bamberger, Dr. Ducloux,** stb. a legjobb eredményeivel alkalmazzák a **légző, emésztő- és húgyszervek** általában hurutos bántalmánál.

práservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb **Triest-, Fiume- és hazánkban a KOLERA** megbetegedés ellen

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

es. és k. és szent
K. utv. Árvány
Víz-szállítónál
Budapest.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

ZELESNY KÁROLY

Ó cs. és kir. Fensége József főherczeg udvari fényképésze.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ezzel tiszteletteljesen tudomására hozni, hogy **Pécsen, a Király-utczában, a dr. Schwarcz-féle ház kertjében** a látogatók kényelmére a legelőgatóbb igényeknek is megtelelő

m á s o d i k

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMET

nyitottam.

Az újabb kori fényképészeti vívmányok figyelembe vételével épített s épp oly díszesen berendezett műteremben a felvételek tetszesszerűti nagyságban a délelőtti és délutáni órákban eszközöletnek s a képeknek kifogástalan kidolgozásáért és kiállításáért — lehetőleg olesó árak mellett — kezeskedik alulit.

A műteremnek két utczárol van bejárója és pedig a **Király-utczáról (dr. Schwarcz-féle ház) 14. szám és az Ópósta-utczáról 17. sz. alul.**

Szamos pártfogásért és látogatásért eszedezik

ZELESNY KÁROLY,
udvari fényképész.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.
szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mangolókat,

vasalógépeket
sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,
legjobb védelem
áradás ellen,
patkányok ellen,
csatorna bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban.
szabályozható
töltő-kályhákat,
Caloriferest,
központi fűteseket,
szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis József kökényi lakos végrehajtatónak Tabak György végrehajtást szenvedő elleni 5 frt tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbírósg területén levő Kököny község határában fekvő a kökényi 72. sz. tjkvben felvett I. 162. hszsz. 65. soroz. házából, udvartér és kertből 215., 311., 367., 430. hszsz. kertekből 342. hszsz. belső-ségből és $\frac{1}{4}$. kültelekből Tabak Györgyöt illető $\frac{1}{4}$ részre 559 frt kikiáltási árban, mégis ugyanazon tjkvben felvett + 1—17 sorsz. a. szőlőkből Tabak Györgyöt illető $\frac{1}{4}$ részre 245 forintban ezzel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlanok 1890. évi szeptember hó 1-ső napján d. e. 9 óraker Kököny község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 55 frt 90 kr. és 24 frt 150 kr t készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Pécssett, 1890. évi június hó 12-ik napján.

Bogay Pongrácz,
kir. törvénzéki bír.

Bérbe adandó pincze.

A kálvária-utcában levő sörház-kaszárnya

pinczéje

melyben 2000 hectoliterre való hordó elfér, t. évi november 1-től bérbe adandó.

Bővebb értesítést Paczoly és Szeibert üzletében (Széchenyi-tér 9. sz.) nyerhetők.

1389.
tk. 1890. sz.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tatarin Jovó albertfalui lakos végrehajtatónak Radits Jefő hszsz. lősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 28 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárдай kir. járásbírósg területén levő Hszszöllös községben fekvő, a hszszöllősi 433. sz. tjkvben felvett 691., 1127., 1380., 1816. hszsz. fekvőségek Radits Jefőt illető $\frac{1}{4}$ részére 815 frt, ugyanottani 455. sz. tjkvbeni 259. hszsz. fekvőség Radits Jefőt illető $\frac{1}{4}$ részére az árvevést 150 frtban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 6-ik napján d. e. 10 óraker Hszszöllös községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett arfolyammal számtott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárдай a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnal 1890. évi március hó 25-ik napján.

Fekete Gyula,
kir. j-albíró.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és lap tulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési árak: Egy hónapra 1 frt 20 kr. Egy negyedre 3 frt 50 kr. Félévre 7 frt.

Még június hó folyamán

megjelenik a „Budapesti Hirlap”-ban Stanley könyve a legújabb afrikai utazásáról:

A LEGSÖTÉTEBB AFRIKÁBAN

melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár. Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni.

A július elsejével belépő előfizetők Stanley könyvének addig megjelent részét ingyen kapják meg.

A „Budapesti Hirlap” az egész furd-évad alatt előfizetőinek kívánságára a lapot bárhova utána küldi még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

Az előfizetési összeg legelőszérűbben postátalványon küldhető következő címen:

„Budapesti Hirlap” kiadóhivatala Bpsten, Kalap-utca 16.

31.
890. Bet. sz.

Hirdetmény.

BAKSA község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvénycikkben előirt helyszini eljárást véget 1890. szeptember hó 1-ső napján a községben megjelenend.

Felhivataknak ennél fogva:

1. mindazok, a kik a községben levő valamely ingatlanhoz a telek-jegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a mennyiben az eljár bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitétt határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX. t. cz. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. §-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal az igényöket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellen-esetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengetés kedvezményétől elesnek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánjogi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszűntek, úgy szintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzek, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen-esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécssett, 1890. június 15-én.

Szerkesztői bizottság:

Fridrich Sándor,
kir. stkkönyvvezető.

Fráter Pál,
kir. trvszéki bír.

Bérleti hirdetmény

Pécs közelében az ország-ut mellett fekvő 100 holdas, tejjazdaságra igen alkalmas birtok teljes felszereléssel azonnal bérbeadandó. Bővebbet a kiadóhivatalban.